

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
КАФЕДРА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Політичне консультування

Напрямок підготовки 6.030204 «Міжнародна інформація»

Факультет права та міжнародних відносин

2016 – 2017 навчальний рік

Робоча програма навчальної дисципліни **Політичне консультування** для студентів напряму підготовки 6.030204 «Міжнародна інформація».

Розробник: кандидат політичних наук, старший викладач кафедри міжнародних відносин та міжнародного права Київського університету імені Бориса Грінченка Лісовська Мирослава Миколаївна.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри міжнародних відносин та міжнародного права Факультету права та міжнародних відносин

Протокол від «13» жовтня 2016 року № 3.

Завідувач кафедри
міжнародних відносин
та міжнародного права

О.В. Гаврилюк

© Лісовська М.М. 2016 р.

© КУ імені Бориса Грінченка, 2016 р.

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 2	Галузь знань 0302 «Міжнародні відносини»	Нормативна дисципліна циклу професійної та практичної підготовки
	Напрямок підготовки 6.030204 «Міжнародна інформація»	
Модулів – 1	Освітньо-кваліфікаційний рівень: «бакалавр»	Рік підготовки 4-й
Змістових модулів – 2		Семестр 7-й
		Лекції 16 год.
Загальна кількість годин – 72		Семінарські 12 год.
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 4		Модульний контроль 4 год.
		Самостійна робота 40 год.
		Вид контролю Залік

2. Мета і завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни – надати студентам системні знання у сфері політичного консультування, формувати практичні уміння для його ефективного використання.

Завдання:

- розкрити сутність та зміст політичного консультування як однієї із сучасних форм бізнесу;
- ознайомити з теоретичними та практичними основами технології консультування;
- засвоїти навички його застосування для ефективної реалізації цілей та завдань у політичній сфері.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен знати:

- теоретичні основи політичного консультування;
- основні форми і типи політичного консультування;
- основні етапи і способи консультування;
- етапи формування стратегії виборчої кампанії;
- особливості застосування консалтингових методик в практиці реформування українського суспільства та держави;

вміти:

- використовувати отримані знання у професійній діяльності;
- виробляти нові ідеї, нове розуміння явищ і процесів, нові способи діяльності;
- моделювати, прогнозувати і регулювати політичні процеси;
- складати план консультацій, політичних акцій.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування. Політичний консалтинг як професійна діяльність.

Тема 1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування.

Поняття та функції політичного консультування. Еволюція політичного консультування. Становлення і розвиток ринку консалтингових послуг США, країн Західної Європи. Сучасні тенденції розвитку міжнародного політичного консалтингу.

Форми та типи політичного консультування. Основні етапи політичного консультування. Лобізм і політичний консалтинг.

Тема 2. Політичний консалтинг як професійна діяльність.

Особливості професії політконсультанта. Завдання і функції політичного консультанта. Принципи взаємодії консультанта з клієнтом. Проблеми встановлення взаємодії клієнт-консультант. Маркетинг консалтингових послуг. Роль політичного консультанта у формуванні політичної ідентичності. Роль політичного консультанта у розробці стратегії планування виборчої кампанії. Організація і проведення масових заходів як основного напрямку формування політичної ідентичності.

Змістовий модуль 2. Комунікативні аспекти політичного консалтингу. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта.

Тема 3. Комунікативні аспекти політичного консалтингу.

Роль ЗМІ в процесі формування масової політичної поведінки. Маніпулятивні можливості ЗМІ у формуванні електоральної поведінки. Політична реклама як особливий спосіб політичної комунікації. Особливості та роль політичної реклами в мережі Інтернет.

Поняття деструктивних виборчих технологій. Принципи боротьби з ними. Види брудних технологій. Компромат у політичній боротьбі. Чутки та плітки як засоби політичної боротьби. Технологія зв'язків з громадськістю в умовах політичної кризи.

Тема 4. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта.

Роль політичного консультанта у формуванні іміджу політичних суб'єктів. Поняття «імідж», «іміджева стратегія». Стратегії «стрибка», «швидкого фіналу», «великої події», «крейсерська». Класифікація іміджу. Структура персонального, партійного та державного іміджу. Основні риси іміджу політика. Зовнішні компоненти іміджу політика. Політичний перформанс. Іміджева легенда. Біографія політичного суб'єкта. Вимоги до її оформлення. Технології захисту іміджу політика.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	денна форма				
	у тому числі				
	Усього	л.	п.	м.к.	Семе стр. контр оль с.р.
Модуль 1					
Змістовий модуль 1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування. Політичний консалтинг як професійна діяльність					
Тема 1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування		4	2		

Тема 2. Політичний консалтинг як професійна діяльність		4	4	2		
Разом за змістовим модулем 1		8	6	2		
Змістовий модуль 2. Комунікативні аспекти політичного консалтингу. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта						
Тема 3. Комунікативні аспекти політичного консалтингу		4	2			
Тема 4. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта		4	4	2		
Разом за змістовим модулем 2		8	6	2		
Усього годин		16	12	4		40

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин
Змістовий модуль 1.		
Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування. Політичний консалтинг як професійна діяльність		
1	Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування	2
2	Політичний консалтинг як професійна діяльність	4
Змістовий модуль 2.		
Комунікативні аспекти політичного консалтингу. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта		
3	Комунікативні аспекти політичного консалтингу	2
4	Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта	4
	Разом	12

6. Зміст лекційних та семінарських занять за модулями

6.1. Змістовий модуль 1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування. Політичний консалтинг як професійна діяльність

Лекція 1: Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування

1. Сутність понять «політичне консультування».
2. Завдання та функції політичного консалтингу.
3. Еволюція політичного консультування:
 - а) Становлення і розвиток ринку консалтингових послуг США;
 - б) Розвиток політичного консультування країн Західної Європи.
4. Сучасні тенденції розвитку міжнародного політичного консалтингу.

Лекція 2: Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування

1. Форми та типи політичного консультування.
2. Основні етапи політичного консультування.
3. Особливості політичного консультування в Україні.
4. Функції та завдання аналітичних центрів в Україні.

Лекція 3: Політичний консалтинг як професійна діяльність

1. Особливості професії політичного консультанта.
2. Завдання і функції політичного консультанта.
3. Вимоги до консультантів. Етичні норми їх діяльності.
4. Роль політичного консультанта у розробці стратегії планування виборчої кампанії.

Лекція 4: Політичний консалтинг як професійна діяльність

1. Проблеми встановлення взаємодії клієнт-консультант.
2. Маркетинг консалтингових послуг.
3. Роль політичного консультанта у формуванні політичної ідентичності.
4. Організація і проведення масових заходів як основного напрямку формування політичної ідентичності.

Семінарське заняття 1:

Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування

1. Поняття і функції політичного консалтингу.
2. Еволюція політичного консультування.
3. Глобалізація політичного консультування.
4. Форми і типи політичного консультування.
5. Лобізм і політичне консультування.
6. Розвиток політичного консультування в Україні.

Семінарське заняття 2:

Політичний консалтинг як професійна діяльність

1. Особливості професії політичного консультанта.
2. Завдання і функції політичного консультанта.
3. Вимоги до консультантів. Етичні норми їх діяльності.
4. Скласти соціополітичний портрет округу.

Семінарське заняття 3:

Політичний консалтинг як професійна діяльність

1. Проблеми встановлення взаємодії клієнт-консультант.
2. Помилки у відносинах клієнт-консультант.

3. Скласти схему проведення політичної акції, розробити її змістову частину.

Література

1. Аравина Т., Кузнецов Ю. Лоббизм: национальные образцы и степень социальной приемлемости. // <http://ecsocman.hse.ru/data/545/222/1218/008.ARAVINA.pdf>.
2. Гончаров В. Э. Современное политическое консультирование: Монография. – СПб.: ИВЭСЭП, Знание, 2007. – 220 с.
3. Марченко Г. Политическое консультирование в контексте интернационализации // Космополис. – 2005. – №2 (12). – 2005. – С. 146-170.
4. Матвейчев О.А. Что такое политический консалтинг? Проблемы манипуляции. – М., 1999.
5. Морозова Е. Г. Политическое консультирование и избирательный процесс. – М., РЦОИТ, 2001. – 118 с.
6. Неправительственные аналитические центры: предложение на фоне отложенного спроса // Зеркало недели, 10 января 2004. – № 1 (476). – С. 4.
7. Ольшанский Д. Политический PR. – СПб.: Питер, 2003. – 544 с.
8. Политический менеджмент: Уч.пос. / Под ред. В.И.Жукова, А.В.Карпова и др. - М.: Изд-во Ин-та психотерапии, 2004. – 944 с.
9. Политическое консультирование / Отв. ред. Е. Егорова-Гантман, И.Минтусов. – М.: Никколо-Медиа, 2002. – 471 с.
10. Поляков Л.В. Основы политического консультирования: теория и практика. – М.: КДУ, 2004. – 240 с.
11. Ребкало В.А., Валевський О.Л., Кальниш Ю.Г. Політична аналітика та прогнозування. – К.: УАДУ, 2002. – 60 с.
12. Свирид З. В. Типологія та функції політичного консалтингу // Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. – № 1111, серія «Питання політології». – С. 123 – 130.
13. Сегела Ж. Национальные особенности охоты за голосами: восемь уроков для кандидата-победителя / Ж. Сегела. – М. : Вагриус, 1999. – 264 с.
14. Телешун С.О., Баронін А.С. Політична аналітика, прогнозування та політичні консультації. – К.: Паливода А.В., 2001. – 112 с.
15. <http://www.iapc.org/> – официальный сайт Международной ассоциации политического консультирования.
16. <http://www.ier.com.ua/> – офіційний сайт Інституту економічних досліджень та політичних консультацій.
17. <http://www.cpaec.org.ua/> – офіційний сайт Центру політичного аналізу та виборчого консалтингу.
18. <http://www.homopoliticus.org/> – офіційний сайт Центру політичного консалтингу.

6.2. Змістовий модуль 2. Комунікативні аспекти політичного консалтингу. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта.

Лекція 5: Комунікативні аспекти політичного консалтингу

1. Роль ЗМІ в процесі формування масової політичної поведінки.
2. Політична реклама як особливий спосіб політичної комунікації.
3. Особливості та роль політичної реклами в мережі Інтернет.

Лекція № 6: Комунікативні аспекти політичного консалтингу

1. Деструктивні виборчі технології у політичному консалтингу та принципи боротьби з ними.
2. Види брудних технологій.
3. Компромат у політичній боротьбі.
4. Управління політичною кампанією в умовах кризи.

Лекція № 7: Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта

1. Поняття «імідж». Способи формування іміджу.
2. Іміджеві стратегії.
3. Етапи формування іміджу.
4. Класифікація політичного іміджу.

Лекція № 8: Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта

1. Фактори сприйняття іміджу політичного суб'єкта.
2. Зовнішні компоненти іміджу.
3. Політичний перформанс та іміджева легенда як основа формування іміджу.
4. Біографія політика. Вимоги до написання та подання.

Семінарське заняття 4:

Комунікативні аспекти політичного консалтингу

1. Особливості та роль політичної реклами в мережі Інтернет.
2. Маніпулятивний вплив ЗМІ.
3. Чутки та плітки як засоби політичної боротьби.
4. Охарактеризувати технології впливу на виборців за допомогою агітаційних матеріалів. Привести приклади.

Семінарське заняття 5:

Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта

1. Навіщо взагалі імідж політику? Чи не краще бути самим собою?
2. Особливості сприйняття політичного іміджу.

3. Охарактеризуйте компоненти зовнішності політика як складові його іміджу.
4. Мова рухів як невербальний компонент іміджу політика.

Семінарське заняття 6:

Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта

1. Імідж сучасного політика: природність чи набута якість.
2. Проаналізувати іміджі обраних іноземних політиків.
3. Провести аналіз особистості українських політиків і їхніх родин за основними критеріями.

Список літератури

1. Андросенко Т. Медиа в выборах: между политикой и культурой / Т. Андросенко, Н. Костенко, С. Макеев, Л. Малес; Н. Костенко 131 (ред); НАН Украины: институт социологии. – К.: Наша культура и наука, 1999. – 218 с.
2. Бебик В. М. Менеджмент виборчих кампаній: ресурс, технології, маркетинг: Навчально-методичний посібник / Бебик В. М. – К.: МАУП, 2001. – 214 с.
3. Давыборец Е. Н. Формирование имиджей кандидатов в президенты США Дж. Маккейна и Б. Обамы // <http://cyberleninka.ru/article/n/formirovanie-imidzhey-kandidatov-v-prezidenty-ssha-dzh-makkeyna-i-b-obamy>.
4. Ильясов Ф. Н. Политический маркетинг. Искусство и наука побеждать на выборах / Ильясов Ф. Н. – М.: Издательство Ина-пресс, 2000. – 200 с.
5. Королько В.Г. Основы публичных речей. – К., 2002.
6. Кочубей Л. Виборчі технології як механізм досягнення політичного результату / Л. Кочубей // Людина і політика. – 2003. – № 4. – С. 56–62.
7. Кривошеїн В. Імідж як категорія системології політичного сприйняття / В. В. Кривошеїн // Політичний менеджмент. – 2005. – № 3 (12). – С. 115–127.
8. Михальченко М. Пошук лідерів: чесних, талановитих, справедливих / М. Михальченко // Політичний менеджмент. – 2006. – Спецвипуск. – С.15–22.
9. Ольбик А.С. Президент. – Донецьк, 2002.
10. Ольшанский Д.В., Пеньков В.Ф. Политический консалтинг. – СПб.: Питер, 2005. – 448 с.
11. Поєдинок В. На хвилі харизми. Депутатський корпус Верховної Ради України I – IV скликань: порівняльний аналіз / В. Поєдинок // Віче. – 2003. – № 10. – С. 34 – 38.
12. Политическая имиджелогия / Под ред. А.А.Деркача, Е.Б.Перельгиной и др. – М.: Аспект Пресс, 2006. – 400 с.
13. Полторац В. А. Политический маркетинг: Учебное пособие / Полторац В. А. – Днепропетровск: ДАУБП, 2001. – 96 с.

14. Почепцов Г.Г. Имидж & выборы. Имидж политика, патрии, президента.– Киев: АДЕФ-Украина, 1997.

15. Почепцов Г.Г. Имиджелогия. – М., 2000.

7. Теми лабораторних занять – не передбачено навчальним планом

8. Теми практичних занять - не передбачено навчальним планом

9. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Бали
Змістовий модуль 1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування. Політичний консалтинг як професійна діяльність			5
1	Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування	10	5
2	Політичний консалтинг як професійна діяльність	10	
Змістовий модуль 2. Комунікативні аспекти політичного консалтингу. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта			5
3	Комунікативні аспекти політичного консалтингу	10	5
4	Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта та формування стратегії і тактики виборчої кампанії	10	
Разом		40	10

10. Індивідуальні завдання - не передбачено навчальним планом

11. Навчально-методична карта дисципліни

Разом: 72 год., із них: лекції – 16 год., семінарські заняття – 12 год., модульний контроль – 4 год., самостійна робота – 40 год.,

Модулі (назви, бали)	1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування. Політичний консалтинг як професійна діяльність (67 балів)		2. Комунікативні аспекти політичного консалтингу. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта (67 балів)	
Лекції (теми, бали)	1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування (2 бали)	2. Політичний консалтинг як професійна діяльність (2 бали)	3. Комунікативні аспекти політичного консалтингу (2 бали)	4. Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта та формування стратегії і тактики виборчої кампанії (2 бали)

семінарські заняття (теми, бали)	1. Теоретичні основи та еволюція поглядів на політичне консультування (11 балів)	Політичний консалтинг як професійна діяльність (22 балів)	3. Комунікативні аспекти політичного консалтингу (11 балів)	Консультаційні послуги як інструмент формування іміджу політичного суб'єкта та формування стратегії і тактики виборчої кампанії (22 балів)
Самостійна робота	Самостійна робота 1 (5 балів)		Самостійна робота (5 балів)	
Поточний контроль (вид, бали)	Модульна контрольна Робота1 (25 балів)		Модульна контрольна Робота2 (25 балів)	
Підсумковий контроль (вид, бали)	Підсумковий контроль - 100 балів			

12. Завдання для самостійної роботи

1. Скласти порівняльну характеристику політичного консультування США та країн Західної Європи.
2. Порівняти розвиток сфери політичного консультування в США та Україні.
3. Обрати аналітичний центр України та проаналізувати його діяльність.
4. Скласти соціополітичний портрет округу.
5. Описати методи виявлення цільової групи населення.
6. Підготувати презентацію проведення політичної акції (мітингу).
7. Охарактеризувати ступінь впливу політичної культури на здійснення міжнародного консалтингу.
8. Скласти план проведення політичної консультації щодо організації та проведення конкретної політичної акції.
9. Скласти розгорнутий план консультаційного супроводу виборчої кампанії.
10. Підготувати презентацію «Технології впливу на виборців за допомогою агітаційних матеріалів».
11. Сформувати інформаційну стратегію і план передвиборчої агітації.
12. Оцінити ефективність елементів і технологій передвиборчої агітації останньої виборчої кампанії.
13. Розробити технологію зворотного зв'язку кандидата із виборцями.
14. Провести аналіз особистості кандидата і його родини за основними критеріями.
15. Знайти додаткову літературу до однієї теми семінарського або лекційного заняття.
16. Скласти план захисних і нейтралізуючих заходів виборчої кампанії щодо конкурентів у рамках зазначених ресурсів і діючого законодавства.
17. Сформулювати основні параметри іміджу кандидата.

а) вказати варіанти оцінок і думок кандидата по найбільш актуальних питаннях.

б) визначити коло можливих конкурентів кандидата.

в) вказати варіанти взаємовідносин з конкурентами.

13. Методи навчання

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності:

1) За джерелом інформації:

- *Словесні:* лекція (традиційна, проблемна) із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (PowerPoint-презентація), пояснення, розповідь, бесіда.
- *Наочні:* спостереження, ілюстрація, демонстрація.
- *Практичні:* вправи.

2) За логікою передачі і сприймання навчальних матеріалів: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою; виконання індивідуальних навчальних проектів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо).

14. Методи контролю

Навчальні досягнення студентів з дисципліни оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок, розширення кількості підсумкових балів до 100.

Оцінка за кожний змістовий модуль включає бали за поточну роботу студента на практичних заняттях, за виконання індивідуальних завдань, за модульну контрольну роботу. Виконання модульних контрольних робіт здійснюється в електронному вигляді або з використанням роздрукованих завдань. Модульний контроль знань студентів здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу змістового модуля.

У процесі оцінювання навчальних досягнень студентів застосовуються такі методи:

- *Методи усного контролю:* індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, залік.
- *Методи письмового контролю:* модульна письмова контрольна робота, реферат.

- *Методи самоконтролю:* уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом, на практичних заняттях, під час виконання самостійної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- систематичність відвідування занять;
- своєчасність виконання навчальних і індивідуальних завдань;
- повний обсяг їх виконання;
- якість виконання навчальних і індивідуальних завдань;
- самостійність виконання;
- творчий підхід у виконанні завдань;
- ініціативність у навчальній діяльності;
- виконання тестових завдань.

Контроль успішності студентів з урахуванням поточного і підсумкового оцінювання здійснюється відповідно до навчально-методичної карти дисципліни (п. 10), де зазначено види контролю і кількість балів за видами. Систему рейтингових балів для різних видів контролю та порядок їх переведення у національну (4-бальну) та європейську (ECTS) шкалу подано нижче у таблицях.

Розрахунок рейтингових балів за видами поточного (модульного) контролю

№ з/п	Вид діяльності студента	Макс. кількість балів	Модуль 1		Модуль 2	
			Кільк. одиниць до розрахунку	Макс. кількість балів	Кільк. одиниць до розрахунку	Макс. кількість балів
1	Відвідування лекцій	1	4	4	4	4
2	Відвідування семінарських занять	1	3	3	3	3
3	Виконання завдань для самостійної роботи	5	1	5	1	5
4	Робота на семінарських заняттях	10	3	30	3	30
5	Виконання модульної контрольної роботи	25	1	25	1	25
	Макс. кількість балів за видами поточного контролю (МВ)	-	-	67	-	67
	Разом		134			
	Коефіцієнт		0,746			
	Підсумковий бал		100			

Шкала оцінювання

Рейтин- гова оцінка	Оцінка за стобальною шкалою	Значення оцінки
A	90-100 балів	Відмінно - відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з, можливими, незначними недоліками
B	82-89 балів	Дуже добре - достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок
C	75-81 балів	Добре - в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69-74 балів	Задовільно - посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності
E	60-68 балів	Достатньо - мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	35-59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання - незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	1-34 балів	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу - досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

15. Методичне забезпечення

Викладання навчальної дисципліни забезпечується сучасними технічними засобами навчання, які побудовані на новітніх інформаційно-комунікаційних технологіях (мультимедійний комп'ютер, мультимедійний проектор, інтерактивний комплекс SMART Board, авторські засоби мультимедіа).

На заняттях і під час самостійній роботі студентів використовуються методичні рекомендації щодо вивчення дисципліни, ілюстративні комп'ютерні дидактичні матеріали, які розроблені на кафедрі, а саме:

- робоча навчальна програма;
- опорні конспекти лекцій;
- тестові і контрольні завдання для тематичного (модульного) оцінювання навчальних досягнень студентів;
- презентації;
- нормативні джерела, підручники, навчальні посібники, наукова література (монографії, наукові статі, збірники наукових праць);
- інформаційні ресурси (інтернет-сайти наукових установ, он-лайн версії наукових журналів).

16. Рекомендована література

Базова

1. Гончаров В. Э. Современное политическое консультирование: Монография. – СПб.: ИВЭСЭП, Знание, 2007. – 220 с.
2. Кошелюк М. Е. Технологии политических выборов. – СПб, 2004. – 239 с.
3. Морозова Е. Г. Политическое консультирование и избирательный процесс. – М., РЦОИТ, 2001. – 118 с.
4. Ольшанский Д. В., Пеньков В. Ф. Политический консалтинг. – Спб.: ПИТЕР, 2005. – 448 с.
5. Политическое консультирование / Отв. ред. Е. Егорова-Гантман, И.Минтусов. – М.: Никколо-Медиа, 2002. – 471 с.
6. Поляков Л. В. Основы политического консультирования: теория и практика. – М.: КДУ, 2004. – 240 с.
7. Практична політологія / За ред.. В.Горбатенка. – К.: Академія, 2008.
8. Соловьёв А. И. Политология: политическая теория, политические технологии. – М.: Аспект Пресс, 2000. – 559 с.
9. Телешун С.О. Політична аналітика, прогнозування та політичні консультації / С.О. Телешун, А.С. Баронін. – К.: Паливода А. В., 2001. – 112 с.
10. Шарков Ф. Политический консалтинг. – М.: Изд-во «Данилов и Ко», 2004.

Допоміжна

1. Вавилов С. В. Методология и метастратегии процесса принятия политических решений // Социально-гуманитарные знания. – 2005. – № 6. – С. 311–320.
2. Гаджиев К. С. Политическая наука: Учеб. пос. 2-е изд. – М.: Международные отношения, 1995. – 400с.
3. Горбатенко В. П. Політичне прогнозування: теорія, методологія, практика. – К.: Генеза, 2006. – 400 с.
4. Дегтярёв А. А. Принятие политических решений: Учеб. пос. – М.: КДУ, 2004, 416 с.
5. Егорова-Гантман Е., Плешаков К. Политическая реклама. – М.: Центр полит.консультаций «Николо М», 1999. – 239 с.
6. Малишевский Н. И. Технология и организация выборов. – Мн.: Харвест, 2003. – 256 с.
7. Матвейчев О. А. Что такое политический консалтинг? Проблемы манипуляции. – Екатеринбург : РАН, Урал. отд., Ин-т философии и права 1999. – 295 с.
8. Новіков С. Інституціоналізація громадського контролю виборчого процесу в Україні: необхідність, здобутки, проблеми // Людина і політика. – 2004. – № 5. – С. 17–24.
9. Побокін М. Маніпуляційні впливи в системі політичних технологій // Людина і політика. – 2004. – № 3. – С. 63–73.

10. Політична наука. Словник: категорії, поняття і терміни / За заг. ред. Б. Кухти. – Львів: Кальварія, 2003. – 500 с.
11. Политические коммуникации: Учеб. пособ. для студ. вузов / Ю. Ю. Петрунин и др.; под ред. А. И. Соловьёва. – М.: Аспект Пресс, 2004. – 332 с.
12. Стоун Д. Парадокс політики. Мистецтво вироблення політичних рішень. – К.: Альтернативи, 2001. – 303 с.

Інформаційні ресурси

1. Гурієвська В. М. Особливості та види консультування у вищих органах державної влади [Електронний ресурс] / В. М. Гурієвська. – Режим доступу : http://www.academy.gov.ua/ej/ej7/doc_pdf/gurievska.pdf.
2. Квітка К. Професіоналізація виборчих кампаній (діяльність політичних консультантів в Україні) [Електронний ресурс] / К. Квітка. – Режим доступу : http://www.ipiend.gov.ua/uploads/nz/nz_50/kvitka_profesionalizatsia.pdf.
3. Сабадош О. Управління виборчою кампанією [Електронний ресурс] / О. Сабадош // Школа політичної аналітики : [веб-сайт]. – Електрон. дані. – 2014. – Режим доступу : <http://www.spa.ukma.kiev.ua/article.php?story=20080229170606396>.
4. Скрипкина, Ж. Б. Избирательные системы и технологии [Электронный ресурс] / Ж. Б. Скрипкина. – Электронно-библиотечная система Znaniy.com. – Режим доступа: <http://www.znaniy.com/catalog.php?bookinfo=97375>. – Загл. с экрана.
5. <http://www.iapc.org/> – официальный сайт Международной ассоциации политического консультирования.
6. <http://www.ier.com.ua/> – офіційний сайт Інституту економічних досліджень та політичних консультацій.
7. <http://www.craes.org.ua/> – офіційний сайт Центру політичного аналізу та виборчого консалтингу.
8. <http://www.homopoliticus.org/> – офіційний сайт Центру політичного консалтингу.